

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Dehmel

Protokolant: prot. sąd. Izabela Dydyń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Katarzyny Hildebrandt

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016r. na rozprawie

sprawy **D. S.**

ur. (...) w P.

syna D. i K. zd. Balicka

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 26.09.2012r., sygn. IV K 400/12 za przestępstwo z art. 158 §1 k.k. popełnione w dniu 12 lutego 2012r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, kara nie została wykonana;

II. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 23.10.2014r., sygn. II K 725/14 za przestępstwo z art. 288 §1 k.k. popełnione w dniu 28 stycznia 2014r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, nadto orzeczono dozór kuratora sądowego oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody, przy czym postanowieniem z dnia 28.09.2015r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 12.03.2015r., sygn. II K 1037/14 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od dnia 01 sierpnia 2014r. do dnia 26 sierpnia 2014r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, nadto orzeczono dozór kuratora sądowego oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody;

IV. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 28.10.2015r., sygn. II K 331/15 za przestępstwo z art. 278 §1 i 3 k.k. popełnione w dniu 20 stycznia 2015r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 26.11.2015r., sygn. VIII K 882/15 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 278 §3 k.k. popełnione w dniu 21 maja 2015r. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 godzin w stosunku miesięcznym, kara nie została wykonana;

VI. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03.12.2015r., sygn. III K 251/15 za:

- przestępstwo z art. 280 §2 k.k. i art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 280 §2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. popełnione w dniu 15 sierpnia 2015 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 278 §3 k.k. popełnione w dniu 7 lipca 2015 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 10.02.2016r. sygn. akt III Ko 78/16 na

podstawie art. 50 ust.1 ustawy z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw zamieniono tą karę na karę 30 dni aresztu,

- przestępstwo z art. 286 §1 i 3 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniu 19 marca 2015 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności sprowadzono do kary łącznej 3 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności, nadto orzeczono obowiązki naprawienia szkody.

VII. Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 15.12.2015r., sygn. VIII K 821/15 za przestępstwo z art. 278 §1 i 3 k.k. popełnione w dniu 08 sierpnia 2015r., na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, nadto orzeczono obowiązki naprawienia szkody;

orzeka w ten sposób, że:

1. Rozwiązuje węzeł kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu wyrokiem opisanym w punkcie VI części wstępnej wyroku.

2. Na podstawie art. 85 §1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 §1 i 4 k.k. i art. 87§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach od I do VII i wymierza skazanemu D. S. karę łączną 4 (czterech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

3. Na podstawie art. 63 §1 kk w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej w punkcie 2 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności:

a) w sprawie Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, sygn. IV K 400/12 w dniu 13.02.2012r.,

b) w sprawie Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, sygn. VIII K 882/15 od dnia 21.05.2015r. do dnia 22.05.2015r.,

c) w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. III K 251/15 w dniu 19.03.2015r.

4. Na podstawie art. 576 §1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.

5. Na podstawie § 2, 4 ust. 1 i 3 i § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015.1801) zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu na rzecz adwokata P. P. kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Okręgowym w Poznaniu.

6. Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia oskarżonego z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

SSO Izabela Dehmel

UZASADNIENIE

Na podstawie informacji nadesłanych przez Areszt Śledczy w P. z urzędu wszczęte zostało postępowanie o wydanie wyroku łącznego w stosunku do skazanego D. S..

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

D. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 26.09.2012r., sygn. IV K 400/12 za przestępstwo z art. 158 §1 k.k. popełnione w dniu 12 lutego 2012r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 13.02.2012r., kara nie została wykonana;

II. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 23.10.2014r., sygn. II K 725/14 za przestępstwo z art. 288 §1 k.k. popełnione w dniu 28 stycznia 2014r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, nadto orzeczono dozór kuratora sądowego oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody, przy czym postanowieniem z dnia 28.09.2015r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 12.03.2015r., sygn. II K 1037/14 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od dnia 01 sierpnia 2014r. do dnia 26 sierpnia 2014r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, nadto orzeczono dozór kuratora sądowego oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody;

IV. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 28.10.2015r., sygn. II K 331/15 za przestępstwo z art. 278 §1 i 3 k.k. popełnione w dniu 20 stycznia 2015r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 26.11.2015r., sygn. VIII K 882/15 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 278 §3 k.k. popełnione w dniu 21 maja 2015r. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której został zaliczony okres zatrzymania od dnia 21.05.2015r. do dnia 22.05.2015r., kara nie została wykonana;

VI. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03.12.2015r., sygn. III K 251/15 za:

- przestępstwo z art. 280 §2 k.k. i art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 280 §2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. popełnione w dniu 15 sierpnia 2015 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 278 §3 k.k. popełnione w dniu 7 lipca 2015 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 10.02.2016r. sygn. akt III Ko 78/16 na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw zamieniono tą karę na karę 30 dni aresztu,

- przestępstwo z art. 286 §1 i 3 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniu 19 marca 2015 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności sprowadzono do kary łącznej 3 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody.

VII. Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 15.12.2015r., sygn. VIII K 821/15 za przestępstwo z art. 278 §1 i 3 k.k. popełnione w dniu 08 sierpnia 2015r., na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody.

Skazany D. S. ma(...)lata, jest bezdzietnym kawalerem, posiada wykształcenie zawodowe, w zawodzie kucharz. Skazany wywodzi się z wielodzietnej, patologicznej rodziny. W wieku 8 lat trafił do rodziny zastępczej, wcześniej przebywał w(...)w O.. Skazany sprawiał duże problemy wychowawcze, nie uczył się, wagarował, dwukrotnie przebywał w ośrodkach socjoterapeutycznych, gdzie ukończył szkołę zawodową. D. S. ma zdiagnozowany częściowy zespół alkoholowy płodu. W miejscu zamieszkania ma negatywną opinię, w ocenie dzielnicowego skazany prowadził pasożytniczy tryb życia, w warunkach wolnościowych utrzymywał się z kradzieży. Skazany jest osobą uzależnioną od dopalaczy, dwukrotnie podejmował terapię, jednakże leczenia nie ukończył.

Jak wynika z opinii o skazanym, w warunkach penitencjarnych D. S. przebywa od dnia 17.08.2015r., początkowo w Areszcie Śledczym w P., od dnia 05.01.2016r. w Zakładzie Karnym w W., a od dnia 16.02.2016r. w Areszcie Śledzącym w S.. Jego zachowanie w oceniane jako umiarkowane, był jeden raz nagradzany regulaminowo za wykonanie prac nieodpłatnych, jeden raz otrzymał ulgę 30 min. dłuższego widzenia, nie był karany dyscyplinarnie. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym, nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Właściwie układa stosunki interpersonalne w gronie współosadzonych, wobec przełożonych regulaminowy. Czas wolny spędza zgodnie ze swoimi zainteresowaniami, czyta prasę i książki, korzysta z zajęć świetlicowych. Aktualnie nie jest objęty nauczaniem, zatrudnieniem ani oddziaływaniem specjalistycznym, wyraża chęć zatrudnienia. D. S. jest krytyczny wobec swojego postępowania, uważa, iż izolacja penitencjarna „uratowała mu życie”, bo inaczej przez dopalacze zrobiłby krzywdę sobie lub innym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: odpisów wyroków k. 18 – 19, 20 – 21, 22, 27, 28, 94, opinii o skazanym k. 43 – 44, 45 – 46, 78 – 80, informacji o pobytach i orzeczeniach k. 47 – 55, 81 – 83, informacji z Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachów w Szczecinie odnośnie wykonania kary w sprawie IIV K 400/12 k. 66, informacji z Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu odnośnie wykonania kary w sprawie VIII K 882/15 k. 76, postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 10.02.2016r., sygn. III Ko 78/16 k. 110 – 11, akt wykonawczych III Wp 153/15.

Sąd Okręgowy dał wiarę wszystkim ww. dokumentom stanowiącym podstawę rozstrzygnięcia jako, że ich treść i autentyczność nie nasuwały zastrzeżeń. Zostały one sporządzone w przewidzianej przez prawo formie i wydane przez uprawnione podmioty w zakresie ich działania. Żaden z uczestników nie podważał w trakcie postępowania ich wiarygodności, a i Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw, by zakwestionować je z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy zwrócić uwagę na istotną zmianę regulacji prawnej instytucji wyroku łącznego oraz orzekania kary łącznej, wprowadzoną z dniem 01 lipca 2015 roku na podstawie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 roku, poz. 396). Zgodnie z art. 19 ust. 1 tej ustawy, przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wskazana w przepisie przejściowym sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, w związku z wydaniem wyroków w sprawach II K 331/15, VIII K 882/15, III K 251/15 i VIII K 821/15.

Analizując sytuację skazanego w aspekcie poprzednich przepisów prawnych o karze łącznej, w związku z treścią art. 4 k.k., Sąd doszedł do przekonania, że obecna ustawa jest względniejsza dla skazanego. Wedle art. 85 k.k., w brzmieniu sprzed ostatniej nowelizacji, łączeniu podlegały tylko kary jednostkowe pozbawienia wolności ze sprawy II K 725/14 i II K 1037/14 oraz kary pozbawienia wolności ze sprawy II K 331/15, III K 251/15 i VIII K 821/15 i kara ograniczenia wolności ze sprawy VIII K 882/15. Byłoby to jednak mniej korzystne dla D. S., gdyż obejmowałoby tylko część orzeczonych kar (wyłączenie kary ograniczenia wolności w sprawie IV K 400/12), nadto konieczne byłoby wymierzenie w ramach wyroku łącznego dwóch kar łącznych, co w konsekwencji sprowadzałoby się do wymierzenia kary wyższej niż w przypadku orzeczenia jednej kary łącznej. Zdaniem Sądu w przypadku zastosowania ustawy w brzmieniu poprzednio obowiązującym w odniesieniu do kar orzeczonych w sprawie II K725/14 (kara 5 miesięcy pozbawienia wolności) i II K 1037/14 (kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby) pozostających w zbiegu realnym, nie mógłby mieć zastosowania art. 89 §1 k.k. pozwalający w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, na orzeczenie w wyroku łącznym kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Podstawą pozwalającą na zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary w takim przypadku jest, bowiem wystąpienie przesłanek określonych w art. 69 k.k.

W niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania, iż brak byłoby podstaw do orzeczenia wobec skazanego D. S. w odniesieniu do kary orzeczonych w sprawie II K 725/15 i II K 1037/14 kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Za powyższym przemawiał fakt, iż skazany wielokrotnie naruszał porządek prawny, za co był karany, w tym w dużej części orzeczone zostały wobec niego bezwzględne kary pozbawienia wolności. Nadto w sprawie II K 725/14 kara pozbawienia wolności pierwotnie orzeczona została jako kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jednakże D. S. nie skorzystał z danej mu szansy i ponownie wkraczał na drogę przestępstwa, co skutkowało zarządzeniem jej wykonania. Biorąc pod uwagę doczasową bezkrytyczną postawę skazanego wobec własnych działań, popełnianie przestępstw stanowiące metodę na pozyskiwanie środków na życie, nie sposób mówić zdaniem Sądu o pozytywnej prognozie co do przyszłego zachowania skazanego. Tym samym orzeczenie wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zdaniem Sądu nie spełniłoby wobec skazanego celów kary, w szczególności nie zapobiegłoby powrotowi do przestępstwa.

Wyrok łączny jest instytucją karnoprocesową, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej. Według art. 569 § 1 i 2 k.p.k., jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd wyższego rzędu, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 k.k., sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, zaś podstawą orzeczenia kary łącznej są co do zasady wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa. Wskazana regulacja odstępuje więc od poprzedniego wymogu badania kolejno daty wydania pierwszego wyroku, dając pierwszeństwo racjonalizacji procesu wykonywania dotychczas nieodbytych w całości kar.

W świetle art. 86 § 1 k.k., Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Wskazaną zasadę stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna (art. 86 § 4 k.k.) oraz do łączenia kary za ciąg przestępstw (art. 91 § 2 k.k.).

Odnosząc treść powyższych rozważań do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że łączeniu podlegać mogły kara ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 26.09.2012r., sygn. IV K 400/12, kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 23.10.2014r., sygn. II K 725/14, kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 12.03.2015r., sygn. II K 1037/14, kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 28.10.2015r., sygn. II K 331/15, kara ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 26.11.2015r., sygn. VIII K 882/15, kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03.12.2015r., sygn. III K 251/15 i kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 15.12.2015r., sygn. VIII K 821/15.

Jednocześnie wskazać należy, iż z uwagi na wydanie postanowienia przez Sąd Okręgowy w Poznaniu z dnia 10.02.2016r. sygn. akt III Ko 78/16 na mocy, którego kara 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 278 §3 k.k. wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03.12.2015r., sygn. III K 251/15 zamieniona została na karę 30 dni aresztu rodziła konieczność orzeczenia nowej kary łącznej i nie było możliwe w ramach wyroku łącznego połączenia z innymi karami kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03.12.2015r., sygn. III K 251/15.

W omawianym zakresie Sąd mógł orzec karę łączną w granicach od 3 lat (kara najsurowsza) do 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (suma łączonych kar). Wydając wyrok łączny Sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych samych okoliczności, które legły już u podstaw wymiaru kary w poprzednio osądzonych sprawach,

lecz powinien przede wszystkim uwzględniać związki pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary oraz rozważyć okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków. Relacje pomiędzy osądzonymi czynami istotnie rzutują na przyjęcie konkretnej zasady wymiaru kary łącznej (zasady absorpcji, asperacji lub kumulacji), przy dostrzeżeniu w świetle stanowiska orzecznictwa, że im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna orzeczona wyrokiem łącznym powinna być zbliżona do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem łącznym. Nie bez znaczenia dla oceny intensywności tego związku pozostaje także ocena wielości czynów przestępczych i ich rodzaj. Przy wymierzaniu kary łącznej Sąd uwzględnia również wszystkie ogólne dyrektywy wymiaru kary, zawarte w art. 53 k.k. (vide: wyrok SN z dn. 05.03.1974 roku, III KRN 7/74, OSNKW 1974/6/112), choć wedle art. 85a k.k., należy brać pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Warto nadmienić również, iż orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenie kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy, jak już wskazano od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Reasumując, więc należy podkreślić, iż wydając wyrok łączny Sąd orzekający powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, w jakich odstępach czasu zostały one popełnione, a ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym ukształtowaniem kary łącznej (vide: wyrok SN z dn. 25.10.1983, IV KR 213/83, OSNKW 1984/5-6/65).

Wymierzając skazanemu karę 4 lat i 2 miesiące pozbawienia wolności, Sąd zastosował częściowo zasadę absorpcji, a częściowo zasadę kumulacji. Sąd miał na względzie, że skazany dopuścił się aż 8 przestępstw, z czego siedmiu tożsamyh rodzajowo – przestępstwa przeciwko mieniu. Pomiedzy przypisanymi mu czynami zachodzi zbieżność czasowa, w szczególności co do czynów, za które D. S. został skazany wyrokami wskazanymi w punktach III do VII części wstępnej uzasadnienia (okres od stycznia 2015r. do sierpnia 2015r), jednocześnie przestępstwa te obejmują różne formy aktywności przestępczej (uszkodzenie mienia, kradzieże, rozbój, oszustwo), na szkodę różnych pokrzywdzonych. Rodzaj przestępstw i znaczna zbieżność czasowa przemawiały za absorpcją, zaś ilość czynów, różne formy działalności przestępczej i działanie na szkodę różnych podmiotów przemawiały za zasadą kumulacji. Powyższe okoliczności wskazują przy tym, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, incydentalnym, lecz sprawcą notorycznym, niepoprawnym, który traktuje drogę przestępstwa jako pomysł na życie, odnosząc się z lekceważeniem do norm porządku prawnego. Okoliczność, że czyn objęty łączeniem kar w sprawie IV K 400/12 został popełniony kilka lat temu, nie mogła mieć wpływu na tą ocenę, skoro zwłoka w wykonaniu orzeczonej kary ograniczenia wolności wynikała z uchylania się przez skazanego od jej wykonania. Obecne zachowanie skazanego w warunkach zakładu karnego także przemawiało za wypośrodkowaniem wymiaru kary łącznej. Wprawdzie proces resocjalizacji D. S. przebiega prawidłowo, a skazany wykazuje pozytywne cechy (był nagradzany, wykazuje krytyczny stosunek do popełnionych czynów, jak również ma świadomość uzależnienia od dopalaczy i wynikających z tego negatywnych skutków zarówno dla siebie, jak i innych), to jednak jego postawa nie wyróżnia się istotnie na tle innych osadzonych (oceniana jest tylko poprawnie). Skazany odbył dopiero część kary z kilku skierowanych do wykonania, co nie pozwala na uznanie, że jego poprawa jest trwała i świadczy o zmianie postawy życiowej. Nie można zapominać, że zgodnie z przepisami kodeksu karnego wykonawczego podstawowym obowiązkiem każdego osadzonego jest przestrzeganie rygorów związanych z izolacją penitencjarną.

W opinii Sądu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa oraz oddziaływanie prewencyjne i resocjalizacyjne na skazanego wyklucza w omawianym przypadku zastosowanie pełnej absorpcji. Instytucja wyroku łącznego nie może zdaniem Sądu prowadzić do wytworzenia u skazanego i w odbiorze społecznym poczucia bezkarności sprawcy przestępstwa, stanowiąc niezасłużoną nagrodę i dając mu swoisty impuls do kontynuowania działalności przestępczej. Skazany w przeszłości miał już szansę zmiany swojej postawy życiowej (wyrok w sprawie II K 725/14 początkowo obejmował karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania), a więc

konieczne było wyśrodkowanie wymiaru kary łącznej tak, aby nie prowadziła ona do uzyskania przez skazanego nieuzasadnionej korzyści, a jednocześnie dała mu asumpt do podejmowania pozytywnych postaw i odejścia z drogi przestępstwa.

Zważyć należy również, że wymierzona kara łączna zdaniem Sądu nie pogorszy sytuacji procesowej skazanego, która wynikałaby z odrębnego wykonania poszczególnych kar pozbawienia wolności.

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył D. S. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności:

- a) w sprawie Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, sygn. IV K 400/12 w dniu 13.02.2012r.,
- b) w sprawie Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, sygn. VIII K 882/15 od dnia 21.05.2015r. do dnia 22.05.2015r.,
- c) w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. III K 251/15 w dniu 19.03.2015r. (okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 15.08.2015r. nie został zaliczony z uwagi na wprowadzenie w dniu 15.08.2015r. do wykonania kary w sprawach II W 152/15, II W 261/15, II W 285/15, II W 922/14, VIII W 325/15, VIII W 1954/14, VIII W 123/15 oraz II K 725/14).

Jednocześnie wskazać należy, iż na poczet orzeczonej wyrokiem łącznym kary łącznej zostanie zaliczony okres odbywania podlegającej łączeniu kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Szamotułach sygn. II K 725/14, którą skazany zaczął odbywać w dniu 05.12.2015r. w wymiarze wskazanym przez Zakład Karny.

Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym pozostawiono odrębnemu wykonaniu (punkt 4 wyroku). Z art. 576 § 1 k.p.k. wynika bowiem, że rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach jednostkowych, które nie zostały objęte wyrokiem łącznym, dotyczące np. środków karnych niepodlegających połączeniu na podstawie art. 90 § 2 k.k. (przepadek, nawiązka, świadczenie pieniężne), obowiązku naprawienia szkody, zasądzenia powództwa cywilnego i odszkodowania z urzędu, kosztów procesu, podlegają odrębnemu wykonaniu (podobnie P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks..., 2007, t. III, s. 444-445; D. Kala, Postępowanie..., s. 233; H. Kempisty (w:) J. Bafia i in., Kodeks..., s. 816; Z. Gostyński, R.A. Stefański (w:) Z. Gostyński i in., Kodeks..., 2004, t. III, s. 846).

W przedmiotowej sprawie odrębnemu wykonaniu pozostawiono zatem pozostałe rozstrzygnięcia:

- a) z wyroku Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 26.09.2012r., sygn. IV K 400/12 w zakresie kosztów sądowych;
- b) z wyroku Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 12.03.2015r., sygn. II K 1037/14 w zakresie obowiązku naprawienia szkody;
- c) z wyroku Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 12.03.2015r., sygn. II K 1037/14 w zakresie kosztów sądowych;
- d) z wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03.12.2015r., sygn. III K 251/15 w zakresie obowiązku naprawienia szkody;
- e) z wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 15.12.2015r., sygn. VIII K 821/15 w zakresie obowiązku naprawienia szkody.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu orzeczono na podstawie powołanych w punkcie 5 wyroku przepisów.

Od kosztów sądowych skazanego zwolniono w całości na podstawie przepisu powołanych w punkcie 6 wyroku z uwagi na jego sytuację finansową tj.: odbywanie przez niego kary izolacyjnej, brak odpłatnego zatrudnienia, nieposiadanie majątku.

SSO Izabela Dehmel

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Odnotować sporządzenie uzasadnienia w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego.
3. Przedłożyć z apelacją lub za 14 dni od doręczenia.

Poznań, dn. 15.04.2016r.

SSO Izabela Dehmel